

ЗАПИСНИК О ИСПИТИВАЊУ ОКРИВЉЕНОГ Ки.22/03

(Чл. 222. ЗКП)

Состављен дана 8.05.2003.

200 пред истражним судијом

Окружног суда суда у Краљевуиницијалном поступку против Синђелић СашеОсновано на сумњи да је извршио-ла* кривично дело из чл. 33/3 ЗОМ РС др.**ПРИСУТНИСТВО:**

Јавни тужилац,

Драган Белчевић

Окривљени,

СИНЂЕЛИЋ САША

Бранилац,

Крстић СретенИстражни судија,Петарка ЂорђићЗаписничар,Зоран Апостоловић

Испитивању окривљеног-не* присуствују:

- 1) Јавни тужилац _____
 2) Бранилац _____
 3) Заступник оштећене радне организације _____

Започето у 9 часова

Иниђени у смислу чл. 218 ЗКП, даје о себи следеће податке:

Име и презиме Саша Синђелић

Ладимак _____

Име и презиме родитеља Владимир СинђелићЦивилно-домаћко презиме мајке Сабира АлићДеје рођен-а* Штајер - АустрјаДеје живи Сремска Митровица ул. Јарачки пут б.б.Дан, месец и година рођења 11. јул 1980.Гародност и држављанство Србин, СЈГАнимање тргађевинацГородичне прилике неожењен, без децеДа ли је писмен-а* нијеменДакле је школе завршио-ла* осмогодишњуДа ли је, где и када служио војску, односно, да ли има чин резервног млађег официра, официра или војног службеника да, у РашкојДа ли се води у војној евиденцији и при ком војном округу у Сремској МитровициДа ли је одликован-а* неАко ног је имовног стања средњег

17) Да ли је, када и зашто осуђиван-а* осуђиван условном осудом

18) Да ли је и када изречену казну издржао-ла*

19) Да ли се против њега-ње* води поступак за које друго кривично дело

20) Законски заступник ако је окривљени малолетан

Окривљени-а* је поучен-а* у смислу члана 67. став 2. ЗКП да има право да узме браниоца може присуствовати његовом-њеном* испитивању.

Окривљеном-ој* је саопштен захтев јавног тужиоца

тужилаштва _____ Кт.бр. _____ од _____

за спровођење истраге за дело из чл. _____ као и основи сумње који стоје против ње

Окривљеном-ој* је саопштено да у смислу чл. 218. ст. 2. ЗКП није дужан-на* да изнесе све брану нити одговара на постављена питања, па упитан-а* шта има да изнесе у своју одбрану, изјави:

Дана 8.05.2003. год., у 9 часова доведен је код истражног окр. Синђелић Саша, па су истом предочени наводи из захтева за спровођење истраге у војног тужиоца из Подгорице ; ВТК бр.1197/02 од 25.11.2002. год. и захтев проширење истраге ;ВТК бр.1197/02 од 13.јануара 2003. год. и која крив.дела стављају на терет, исти је поучен која су његова права у одбрани, како и на начин све може да се брани, тј. да може да се брани према свом нахођењу, да може да изнесе одбрану и да одговара на постављена питања а и да не мора, тј. да може брани и ћутањем, упозорен је у смислу чл.13 ст.3 Законика о крив.поступку да оно што буде изнео у својој одбрани да ће бити употребљено као доказ против ње посебно је поучен да може и да мора имати браниоца обзиром на запрећену затвора који ће присуствовати његовом саслушању, па исти изјави:

Разумео сам шта ми се захтевом за спровођење те и захтевом проширење истраге Војног тужилаштва у Подгорици ставља на терет и која крив. примио сам и решења о спровођењу истраге војног истражног судије и разјмео са ми се све ставља на терет, поучен сам која су моја права у овом кривичном поступку и како и на који начин могу да се браним, разумео сам да све оно што будем изнесу у својој одбрани да ће бити употребљено као доказ против мене, нуђено ми је браниоцем обавим поверијив разговор, па изјављујем да за тим нема потреба да изјављујем, пошто ми је постављен бранилац по службеној дужности адвокат ! Сретен да ћу одбрану да изнесем и одговарам на постављена питања у прилогу браниоца.

ОДБРАНА ОКРИВЉЕНОГ

Ја сам се детаљно код истражног војног судије у Подгорици изјаснио о свим наводима из захтева за спровођење истраге, те и захтевом проширење истраге, тако да у свему остајем при тој изјави коју сам да стављам код истражног судије, с тим што имам нешто да додам:

Наводим и молим да овај суд уважи да сам та дела која стављају захтевом за проширење истраге изахтевом за спровођење истраге заистављају изјаву приликом првог саслушања код истражног судије и описао све како који начин сам то урадио, а за нека дела сам изјавио да нисам учинио, па збогом молим суд да све то узме у обзир да ми све то уважи. Констатује се да окривљен је кроз плач износи одбрану, а на питање зашто плаче изјави "није битно, не могу" .

Мени се захтевом за спровођење истраге војног тужиоца подгорац ставља на терет, да сам неутврђеног дана у току месеца марта 1999.г. .

.3.

псевдомјено набавио и држао код своје куће у Срем. Митровици ватreno оружје и мунцију и да сам то са собом носио све до 22.11.2002. год. када ми је исто од стране радника МУПа Србије одузето, па наводим да је то тачно. То оружје и мунцију, ближе речено аутоматску пушку и мунцију за аутоматску пушку као и 2 ручна бомбе набавио сам у Срем. Митровици од радника МУПа на улици, који су се представили као радници МУПа и они су ми то доделили.

Такође ми се ставља на терет захтевом за спровођење истраге да сам ја почетком новембра месеца 2002. год. у месту Брезова општина Ивањица из гараже одузво путничко возило марке "Застава 650" и да сам га возио више километара да би га на путу за Ариље напустио и да сам из наведеног возила одузeo возачке исправе и личну картицу власника возила, па наводим да је и то тачно. То возило сам одузeo јер сам нормално бежати некуда, јер ми је полиција ушла у траг. Гаража је била закључана, па сам ја обио гаражу, а возило је било откључано и кључ је био ту у возилу међу неким "иршом", па сам ја пронашао кључ и возило ставио у погоном. То возило ја нисам узев да бих га продао, већ да бих само спасао живот и заварао траг полицији, а иначе сам спримао да сву ту штету накнадим, а то бих иначе урадио, па сам због тога узео документа из возила да би иначе, знао коме да накнадим штету, а исправе би вратио поштом јер мени то не треба. осим тога ја сам могао и да не призnam дело јер сам исправе које сам узео могао бацити, али ја то нисам хтео да учним већ сам исправе држао код себе и када сам лишен слободе код мене су исправе пронађене.

Такође ми се ставља на терет захтевом за спровођење истраге да сам дана 22.11.2002. год. око 15 часова у угоститељ. објекту "Бонами" у Бродареву, претио употребом оружја радницима МУПа Србије ОУПа Пријепоље када су пришли столу где сам ја седео у цивилној одећи, извадио ручну бомбу M-52, да сам истој извадио осигурач и да сам им претио да ћу је активирати уколико ми се неко од полцајаца приближи, након чега су службена лица напустила објекат, па наводим да то није било тико већ је било овако:

Од августа месеца 2002. године, па све до новембра месеца када сам лишен слободе у Бродареву, ја сам био у бекству и никде нисам смео јавно да се појавим. Међутим, одлучио сам да из Србије пређем у Црну Гору и тога дана спустисио сам се са брда у Бродареву и сматрао сам да могу лако да се пребацим аутобусом до приморја да радим као грађевинац, али када сам стигао на аутобуску станицу у Бродареву, а аутобус ми је умакао за 15 минута, па сам једног человека питао кад имам следећи аутобус према приморју и он ми је рекао за пола сата, тако да сам одлучио да уђем у кафић "Бонами" да не бих стајао на стајалишту, да ме неко не би видео. Када сам ушао у тај кафић није било гостију већ је био само конобар, ја сам ушао и адвокат сео за једним столом наручио пиће. Наједном сам приметио да се око кафића појављују нека

"сумњива лица" за које сам ја посумњао да су суполицији и мислио сам да су из Београда. Очекивао сам сваког тренутка напад од њих. Са собом сам имао путну торбу у којој сам имао своје личне ствари и аутоматску пушку са 46 метака и у аутоматску пушку био је један оквир са 30 метака с тимшто сам један метак убацио у цев, и у торби ми је била једна ручна бомба, док сам другу ручну бомбу држао у цепу ради моје одbrane, јер се њима не би предао. Када су ти људи за које сам ја сматрао да су полицајци из Београда ушли у кафић, а било их је двојица, док су остали чекали напоље, с тим што су у кафић ушли прво један па други, ја сам тада ставио прст на осигурач од ручне бомбе и седео и даље на свом месту и пio пићe. Један од тих полицајаца пита конобара где је ВЦе а ВЦе се налазио мени иза леђа где сам седео, више у леву страну, а други каже конобару "добар дан" и гледа где ће да седне и иде према мени, а онај што је кренуо у ВЦ иде испред њега мени са леђа. Ја сам их значи се да окрежекивао и најмањи ми је проблем био да их нападнем и савладам али нисам хтео, а јо, не могу онда је тај који је кренуо према ВЦу, видео сам га крајем ока, скочио на мене и ојног тужио руком око врата и оборио ме са столицом на леђа, а ја сам их пустио, а и ојног тужио

руку и кад су почeli да ми развлаче руке ја сам им рекао да имам бомбу, а иначе сво време рука ми је била на осигурачу тако да сам могао да повучем осигурач и да активирам бомбу, али нисам хтео и када сам им рекао да имам бомбу они ми нису веровали и у моменту тог развалечња руку и отимања извучен је био осигурач и умalo да ми испадне кашика и да дође до активирања бомбе. Један од њих је приметио бомбу и рекао је "људи бомба", па су они мене тада буквально ту бацили у кафићу и истрчали напоље. Када су ми пришла ова два полицајца најдном су у кафић ушла још 3 полицајца међу којима је био и један у униформи, тако да сам тада схватио да је обична полиција. Пошто су сви изашли из кафића ја сам такође за њима изашао и видео сам да су тражили појачање, видео сам да су ту паркирана три полицијска аутомобила и ја сам им рекао да приђе неко ко је надлежан да приговара, нека одложи оружје и нека дође. Ја сам се тада вратио у кафић и поновио сам то исто ја сам унутра, ко хоће нека дође да преговарамо. Када сам сео у кафић ја сам извадио аутоматску пушку и другу бомбу и чео сам да неко уђе. Капетан Јелко је дошао после дужег времена, одложио је оружје, преговарали смо и разговарали и обећао ми је да ће да позове војну полицију, да ће све бити у реду ако се предам, да ме неће водити у Београд. Тада сам им предао Бомбу, аутоматску пушку, а једну бомбу сам држао код себе до последњег тренутка, док се нисам предао. Јер да се нисмо договорили вероватно бих се убио. Могу да кажем да је било све тако како сам Вам данас испричao, да нисам полицији претио да ћу на њих активирати бомбу, јер да сам хрео ја сам могао да активирам бомбу, али нисам хтео јер су то све наши људи.

У вези захтева за проширење истраге војног тужиоца из Подгорице ја сам се детаљно о свим наводима изјаснио пред истражним војним судијом, па у свему остајем при тој изјави и тој одбрани и у вези тач. 1, 2, 3, 4, 5 Захтева за проширење истраге.

Аутоматску пушку и 2 ручне бомбе добио сам 1999. године тј. сво то наоружање и муницију добио сам од полицајца који су у цивилу и не знам ни како се зову ни ко су. Ја сам са њима срађивао, чак сам по њиховим наређењима пратио људе и они су ми то наоружање дали да бих ја ишао на Косово. Међутим, у међувремену се нешто међу њима променило и ја нисам отишао на Косово и после тога сам био под сталном њиховом пратњом, а наоружање нисам раздужио и остало је код мене и истичем да ми га нико није ни тражио.

И наоружање које ми се захтевом за проширење истраге ставља на терет такође сам добио када сам добио и аутоматску пушку, 2 бомбе и муницију тј. све сам то добио истом приликом.

Гаража из које сам узео возило марке "Застава" била је закључана, али је имала прозор са стране и пошто су била дупла врата ја сам знао да та врата са унутрашње стране могу да се отворе и сећам се да је био сумрак, није било људи около, ја сам разбио прозор од гараже, ушао унутра отворио гаражу, нашао кључеве од возила и ставио возило у погон.

У кафићу "Бонами" нико од полицајца се није легитимисао нити представљао као припадник полиције, већ касније када је капетан Јелко дошао самном да преговара, он се тада представио. Тек када сам са Јелком разговарао и преговарао њему сам рекао ко сам и шта сам, а пре тога ме нико није ни питао јер ја код себе нисам имао никакве исправе. Они су чак за мене сматрали да сам неко друго лице из Бијелог Поља, за ким су трагали, па је чак полиција из Б.Поља дошла, с намером да ме преузме. Ја сам и код истражног војног судије објаснио да сам за та 4 месеца док сам био у бекству, био у Републици Српској, Хрватској, а имао сам намеру да се пребацим и у Ц.Гору, да бих заварао траг полицију јер у војску нисам могао да се вратим. Капетан Јелко је дошао у кафе "Бонами" код мене ради преговора и договора у 16 часова по подне, а ја сам се предао негде у 23,30 што значи да су за сво то време трајали преговори.

.5.

Од стране Војске Југославије нисам био ангажован за рад у БиХ јер сам био млад или сам се био пријавио за рат на Косову али ме нису ангажовали.

Моји родитељи су се развели 1995. год. да би у току 2001. год. поново успоставили брачну заједницу. Из тог брака родитељи имају само мене, док из ранијих бракова отац има 2 ћерка, а мајка једну. Све три су поудате и живе, једна у Београду, једна у Мачви и једна у Платичеву код Шапца. Док сам био 5 месеци у Службу у притвору нико ме од родбине није обилазио. отац ми је много болестан и он није у могућности из здравствених разлога да ме обиђе, а мајка зна да сам у притвору али са њом нисам у добрим односима пошто ме она не подноси. Здравствено стање ми је добро.

разумео сам шта је унето у записник, не треба да ми се чита, наводе у њему признајем за своје и без примедби га потписујем.

Завршено у 10,20 сати.

Записничар,

Истражни судија,